

FOTOÅKEMALMSTRÖM

Tore Sjölander med Oskar Karlssons fiol. Oskars gamle vän Josef Zetter kvist tittar på.

Oskar Karlsson, lantbrukare och spelman i Björnlunda, hade under 80 år den här fiolen under hakan.

Han fick den en gång av sin far. Oskar Karlsson förmanades att vara rädd om fiolen, för den var i alla fall en äkta Stradivarius.

Det var Oskar Karlsson, rädd om fiolen. Han ville aldrig sälja

den. Han blev lömsk på alla dem som flinade och sa att det var ju ingen Stradivarius, tokgubbe,

en äkta Stradivarius kostar flera hundra tusen kronor... Han dog på Södertälje lasarett 92 år gammal, och hans sista vilja var att få sin Stradivarius med sig i gra-

ven. För den var ju i alla fall alldeles äkta, hade far sagt.

Auktionsutropare Rickard Andersson skrockade ut över oss alla på gårdsplanen att nu var det dags för Oskars gamla fiol... en finfin äkta Stradivariusförfalskning värd sina modiga 500 riksdaler. Minst.

Försäkringstjänstemannen Tore Sjölander från Södertälje fick den

för 700 kronor, efter en seg och håglös budgivning.

Älghössan slogs vid 8 m; den gick för tusenlappan.

Nu var han ju död, spelmannen Oskar Karlsson.

Nu vågade man öppet säga vad man alltid sagt i trakterna kring Björnlunda: Äsch, gubben Oskar och hans förfalskade fiol...

Forts. sidan sjutton, spalt ett